

på trafikrådets vegne med retsgyldighed i forhold til trediemand. Spørgsmålet om hvorvidt direktionen i forhold til bevillingsrådet har været berettiget til at indgå en sådan aftale uden bevillingsrådets samtykke, må derimod afgøres efter de almindelige kompetenceregler i lovforslaget (jfr. nærmere bem. til § 3, stk. 1).

Til stk. 2.

Om parternes solidariske ansvar.

Det solidariske ansvar for trafikrådets forpligtelser må anses for nødvendigt, ikke mindst for at give personalet den fornødne sikkerhed for dets krav fremover og for at give staten en sikkerhed for dens låneydelser til trafikrådet (jfr. § 26, stk. 1). Et solidarisk ansvar vil dog normalt ikke få praktisk betydning, idet det kun vil blive aktuelt hvis trafikrådet ikke rettidigt indfried sine forpligtelser.

Til stk. 3.

Om parternes indbyrdes regres.

Den eventuelle regres mod medskyldnerne er ordnet som en pro rata regres i overensstemmelse med den almindelige ordning efter gældsloven. Det vil i øvrigt oftest være lettere for en part at foretage modregning i dens eget skyldige beløb til trafikrådet end at søge beløbet inddrevet i anparter hos samtlige medlemmer. Både regres og modregning kan imidlertid kun anvendes, hvis en part har måttet udrede et beløb på grund af den solidariske hæftelse i henhold til paragraffens stk. 2. Den almindelige forpligtelse for parterne til at yde bidrag til trafikrådets investeringer kan ikke uden særlig bemyndigelse fra rådet opfyldes derved, at den pågældende selv lader en investering foretage for egen regning og herefter modregner et tilgodehavende herfor i sin forpligtelse over for trafikrådet.

Bemærkninger til § 38:

Overtagelse af privat rutebilmateriel.

For at beskytte private rutebilejere mod at lide tab på deres materiel i tilfælde, hvor deres kørselstilladelse ikke fornyes (jfr. nærmere herom bem. til § 19, stk. 8), har man ment i et vist omfang at burde forpligte direktionen til at overtage en rutebilejers materiel, såfremt kørselstilladelsen er overgået til trafikrådet, og ejeren ønsker at afhænde materiellet. I så fald bør man afkøbe den hidtidige indehaver hans materiel til brugsværdien, hvis

det efter sin art og tilstand fortsat kan anvendes på ruten. Der bør således på den ene side ikke ydes rutens tidligere indehaver nogen erstatning for good-will, medens på den anden side eventuelle ekstraordinære skattefri afskrivninger er uden betydning for fastsættelsen af overtagelsessummen. Trafikrådets pligt til i sådanne tilfælde at overtage materiel bør kun omfatte materiel af nogenlunde samme standard som det af trafikdirektoratet i øvrigt anvendte og vedligeholdt i overensstemmelse med direktionens forskrifter (jfr. bem. til § 16, stk. 1). Er det pågældende materiel anskaffet efter trafikrådets oprettelse, må det tillige kræves, at rutebilejeren har overholdt direktionens forskrifter vedrørende anskaffelsen.

Bemærkninger til § 39:

Overdragelse af aktiver.

Til stk. 1.

Om overdragelse af fællesanlæg.

Bestemmelsen omfatter sådanne anlæg, som foruden den kollektive persontrafik inden for området også betjener anden virksomhed, og som henhører under trafikrådets økonomi og derfor finansieres over investeringspuljen. Da der for sådanne anlæg består et fælleseje-lignende forhold mellem trafikrådet og ejeren af vedkommende anden virksomhed som anlægget tillige tjener, kræves der til overdragelse en overenskomst mellem disse to parter. Eventuelt kan den ene af parterne overtage anlægget som enejer mod at udløse den anden part.

Til stk. 2.

Om overdragelse af andre aktiver.

Faste anlæg og rullende materiel der henhører under trafikrådets økonomi og som alene tjener den kollektive persontrafik inden for området, er trafikrådet enekompetent til at overdrage til trediemand. Trafikdirektoratet som sådan og andre virksomheder som driver de pågældende anlæg, f. eks. statsbanerne, kan ikke overdrage dem uden særlig bemyndigelse fra rådet. For visse anlæg kan det dog eventuelt være praktisk, at en sådan bemyndigelse gives generelt til trafikvirksomhederne. Hvorvidt overdragelser eller bemyndigelser hertil skal gives af bevillingsrådet eller af direktionen må bero på dispositionens art og omfang i overensstemmelse med de almindelige kompetenceregler for trafikrådet (jfr. bem. til § 3, stk. 1). Hensynet til den hidtidige ejer af aktiver der ved trafikrådets